

LA CAMPANA DE GRACIA

LOS BARBAROS DEL SIGLE XIX.

Ab quin gust cremarien aquesta Campana ¿no 'ls sembla?

LA CAMPANA Y LO CANÓ.

L ball som y hem de ballar.
Carlins corren per la montanya? Sanch liberal corra per las nostres venas y aixó basta, perque entremitj de la lluya desesperada que sostenim, la nostra véu se deixi entendre poderosa.

¡Guerra á mort al carlisme! ¡Viva la República!

Aquest últim, ha sigut sempre l' nostre crit: lo primer ha d' esse y será mentres hi haja un sol carlí ab las armas á las mans.

La República com á aspiració honrada del nostre cor: la guerra al carlisme, la guerra implacable, sens abandonar may per res los nostre punt, ha de constituir are com are, lo medi mes eficás per entronisarla.

Nos impulsa á usarlo, á mes d' aixó, l' honra de la patria, la civilisació, l' humanitat, l' esperit del sige, ja que sense fer als carlins una guerra sens quartel, indignes foram de proclamar l' idea de República.

**

Pero al costat de LA CAMPANA, y com per ajudarli á cumplir sa patriótica missió, hi temim ja un altre instrument de guerra: hi temim un canó Krupp.

¿No l'han sentit per ventura?

Sí: formidables han sigut los seus disparos: lo resso d' ells ha retranyit per tota Espanya: al sentirlos, han quedat los carlins esporuguts; y barrejats ab la véu impertérrita de LA CAMPANA, no han de darlos, no, un sol minut, un sol instant de bontemps.

**

En aquest' época de grans invents militars, de fusells y de canons que 's carregan per la recámara, combinacions estratègicas que posan dintrela mà de un sol home colossals exèrcits, susceptibles de ser manejats á la mes petita de sas' indicacions: quan sembla que tot està fiat al impuls de la pòlvora, hi ha algunes persones, que miran per sobre la espalda, y ab desdeny mal calculat, l' importància que realment tenen publicacions de la naturalesa de las que nosaltres duhem á terme.

Suposan ells y suposan mal que desde que s' ha abolit l' armament llis, los papers, com que ja no serveixen de taca, no serveixen de res.

Pero i ignoran que avuy dia las plomas son de metall? ¿No saben que l' llapis de nosaltres artistas está mes ben trempat que may? ¿No saben que avuy lo qui no combat, llegeix, calcula, parla, discuteix y carrega l' atmòsfera de la opinió, ab los combustibles de sa intel·ligencia, ab los de sa voluntat, ó be ab los de son cor?

Ah! Sense aquesta opinió no hi hauria progrés, no hi hauria civilizació, no hi hauria sisquera estabilitat humana.

La humanitat la formaria una colecció d'autòmatas: la millor causa, seria la mes sanguinaria, perque aquesta s' imposaria brutal y cegament sobre las altres.

Ah! Això voldria la comparsa de Carlos VII!

Llavors los crims que comet, los crims que avuy nos sublevan, y que sublevantnos carregan d' indignació la atmòsfera que respira, serian lo timbre mes gloriós de son triunfo.

Pero are...

**

Are, y ho dihem sense vanagloria: tant poderosa es la veu dels periódichs LA CAMPANA y Lo Canó Krupp com lo toch de somatent le una vila heroica, com la canonada mateixa, que en las montanyas de Viscaya va traure del mon á n' Ollo y á n' Radica...

Los bons patriotas troban en nostres columnas l' accent de sos propis sentiments.

Los qui en la indiferència jauhen, un crit que 'ls desperta y una véu que 'ls alenta.

Y en aquests temps de cara-girats y de traidors, hi véu tothom en nostres columnas l' accent del qui s'encarrega patrioticament de de-

nunciarlos y de dirigir al poble pel camí de la sèva llibertat y de la sèva honra.

La bondat de nostres medis la proba tant lo públic que 'ns favoreix ab una predilecció inmerescuda, com l' odi que 'ls carlins nos professan.

Y això ho fa que l' públic nos coneix, tant com nos coneixen los carlins.

Per l' un tenim sempre una veu de «Avant y fora!»

Pels altres un crit de «Guerra implacable!» un crit de «¡Guerra á mort!»

Y per tots, per tots

«La Campana sona

lo canó retrona!»

com deya l' antiga cansó, que no volem que 's perdi en aquests moments de proba.

Somatent avuy y disparo sech!

Demá.... Gran repich y gran salva.

Aixó volém.

Aixó vol LA CAMPANA DE GRACIA y això mateix Lo Canó Krupp.»

BATALLADAS

Diu la Discusió:

«Lo federalisme es l' exclusió, lo federisme es l' intransigència, lo federalisme no es la gran, la poderosa república que necessitem oposar als partidaris de D. Carlos y als partidaris de D. Alfonso, sino la microscòpica, la consunta República que 'ns porta á Cartagena y á Sevilla...»

Aixó, mentres hi haja carlins que guerrejin y alfonsins que conspirin ¿No es veritat estimat confrare?

Ah! es que l' partit republicà es y será sempre federal: pot aplassar las sèvas idees; pero may motejarlas, ni menos renunciarlas.

Alguns diuen:

—Miréu l' Anrich, feya l' federal y traballa pels carlins. Miréu l' ajudant de 'n Marco de Bello era també un federal que havia canviat son nom verdader ab lo de Huguet. Miréus al auditor de guerra que va morir ab l' Ollo y ab en Radica, també era un federal dels mes exaltats.»

Y qué?

¿Qui es aquí l' que queda denigrat? ¿Lo partit ó 'ls traidors? Aquests son sens dupte, que en quan al partit, no l' hi alcança ab tot aixó mes que una llissó de l' experiència, per mes que siga ruda, saludable sempre.

¿No saben quina es?

La de desconfiar en avant dels baladres y dels exagerats. May del mon la moderació pot arrastrar un partit al precipici: l' exageració, si.

Perque á la sombra d' aquesta exageració, alentan los traidors y fan lo seu Agost. Així á la sombra d' aquesta exageració han viscut y medrant los Anrichs, los Huguets y 'ls Aguirres.

Poble, alerta!

Vaja: defensar la llibertat dona gust baix molts y molts conceptes.

Mentre lo carlí 's cargola de gana, lo soldat que fa la guerra en lo Nort, reb cada dia tres raccions: la primera consisteix en una lliura de carn per plassa: la segona en mitja lliura de bacallà, una de monjetas y dues unsas d' oli, y la tercera en quatre unsas de tocino y sis d' arròs.

A mes d' això reb lo soldat ví, café, sucre y l' ayguardent corresponent per agafar pit.

Als liberals hi ha que tractarlos ab plena liberalitat.

En cambi que reben los carlins? Tunyina dels nostres soldats y cops de sabre dels seus geses.

En aquest mon tothom té lo que 's mereix.

Que 'ls voluntaris això, que 'ls voluntaris allò, que son uns mata sous, que quan veus carlins ja fugen; tot això s' ha dit dels cossos frachs.

Pero comunament s' olvida que 'ls carlins los hi tenen dictada la pena de mort y que la seguretat de morir fredament los alenta y 'ls posa en lo punt de morir matant.

Anéu á Torradembarra y preguntéu pels vint valents del batalló de Montserrat, y 'us dirán que atacats per 800 homes, y rodejats de flamas, descalabrat lo fortí en que 's refugian, tingueren valor pera resistir mes de cinc horas, y energia suficient pera retxasar vergonyósamet al enemic.

—Ah! devian dirse aquells braus: per tréure á un home mort de casa 's necessitan quatre homes; per treure á 20 voluntaris vius, 800 carlins son pochs.

Los carlins han atacat novament lo poble de l' Alforja.

Y novament se 'n han endut una tunyina.

Ja 'u veulen: dintre d' aquesta alforja no hi poden ficar las mans.

A la província de Lleyda, lo bando del Atmetller, comensa á produhir sos fruits.

Mes de 40 ojalateros de la capital han sigut conduïts al castell, y encare la columna del jefe liberal no tréu lo cap per algun poble, que 'ls carlins ja fujen...

Ja era hora de que comensessin á probar lo pà que 'ls seus correligionaris fan menjar als liberals...

Una notícia, y aquesta es certa per mes que 'ls periódichs no l'hajan duta.

¿No recordan temps enrera que deyan que 'l mer fet d' alsarse en armas en Posas, un home que havia venut á n' als carlins, significava que treballava per ells, perque no s' hauria exposat á recorre l' país, ab una partida enemiga dels carlistas?

Donchs las nostres previsions ja s'han realitzat. En Posas quan tingué la gent reunida 's presentà á n'en Miret y l' hi digué: Aquí teñiu una companyia mes. Y aquella gent, duta per la sèva imprevisió, ó per la sèva ignorància, avuy forman si 's plau per forsa entre las filas del jove cabecilla.

Fiat de traidors, que qui fa un cistell, sempre farà un cove.

Lo Tercer ha manat fusellar á dos dels principals geses encarregats del bloqueig de Bilbao.

¡Vaya un modo de adelantarnos feyna y d' estolviarnos p' olvora!

Los carlins han imposat pena de la vida als desertors, y á falta d' ells, als seus pares y parents.

Una ordre que recentment han expedit diu literalment:

«Lo carlí que 's passa, mata al seu pare, á la sèva mare ó á la sèva dona, ó lo que es lo mateix, no podentlo fusellar á n' ell, se fusalla als seus parents.»

Y 'ls carlins s' engalanen ab lo titol de voluntaris.

Voluntaris, si 's plau per forsa!

Hi ha qui suposa que aqui á Barcelona s' està organisant la milícia popular....

Nosaltres sols podem dir que tot sovint se parla de que fulano es comandant, tal altre abanderado, y ajudant en sutano.

¿Qui 'ls nombra? ¿L' batalló? ¿Y al batalló qui 'l designa?

¡Ah! senyor Rius y Taulet! senyor Rius y Taulet!

Encare que nosaltres volguem que en tots los estudis hi haja l' busto de la República; encare que nosaltres afirmem que vosté, vulga que no, es un funcionari de la República: encare que 'ns diguem republicans fedamentals, sá-

piga y entenga que som tant amants del ordre com vosté, y mes enemichs dels carlins de lo que vosté en tota la sèva vida puga serne.

Al cap de vall, recordis que nosaltres los hem pres las iglesias, que 'ls ha tornat vosté.

Aixó vol dir que s' obra molt mal, excluint als republicans del allistament de la milicia, y que al dirse 'ns que som *cantonals*, se comet una injuria tant gran, al menos com siá vosté l' hi diguessen *alfonsí*.

Entre 'ls morts en l' acció de Piedra-buena, s'hi conta 'l conde de la Cortina y al seu fill.

Aquest xicot se diu que havia caygut soldat, quan no hi havia redenció.

Son pare volia redimirlo; pero la lley llavors no s' torsava; y avants de consentir que son fill dugués la motxilla, confonentse ab tots los fills del poble, preferí durlo ab los carlins y anàrseni ell mateix també.

Aquesta preocupació fatal los hi ha costat la vida.

Lo ministre de Gracia y Justicia ha enviat á la firma de 'n Serrano vários nombraments de canonjes y altras dignitats de l' iglesia.

En Serrano firmant aquests decrets, en lo campament de San Martí, nos sembla qu' está desfent ab l' una mà, lo que fa ab l' altra.

Acabar ab los carlins nombrant canonjes, es pretindre lo mateix que estroncar la febra de un malalt donantli aygua fresca.

Avuy diu qu' es lo dia de tornarlas á empendre contra dels carlins.

25 de Febrer: 25 de Mars: 25 de Abril...

De mes en mes, y cada mes més!

Aixó es lo que convè.

REPICHIS

Lo capellá de Flix va fer donar una gran pallissa á un matrimoni de Perelló.

¿Y no saben la causa?

Es molt senzilla: aquell home y aquella dona s' havian casat civilment ¿Comprenden?

Y are la religio s' imposa á garrotadas: s' enten: la religió dels cardenals.

Diuhen que l' Alfonso vá á Valencia. Sembla que al últim vol deixarse de *Blancas* y mirar que tal l' hi probaran las morenas.

Lo comandant militar de Lleyda, ciutadá Atmetller se 'n vá al Nort.

Ho sentím.

Vè á sustituirlo, l' infatigable Arrando. Nos n' alegrém.

Pero la nostra alegria y la dels liberals seria complerta, si tots dos se quedessin aquí. ¿No son vostés de la mateixa opiniò?

Entre 'ls carlins diuhen que hi ha molts tifus y molta verola.

Ells ray.

Las balas de plom son las grans píldoras contra 'ls tifus: l' home que se 'n empassa una, ja may mes pateix aquesta enfermetat.

Are en quau á la verola no hi ha res millor pera propinar la vacuna, que las puntas de las bayonetes dels nostres soldats.

Lo cabecilla Villar vá esperar á n' en Melguizo, formant lo quadro

Y com que 'ls liberals no tractém de fer mal á ningú, al acabarse l' acció, la partida de 'n Villar vá quedarse.... en qualro.

Igual que al principi.

Los carlins han cremat algunes cartas per que no duyan lo sello del Tercer.

Vaya una pretensió mes estúpida la sèva!

Si volen que 'l seu rey vagi á las cartas, de primer que triunfin.

Perque are com are, espasas son trunfos, y las sèvas están mol esmussadas.

CAPRITXO LLUNATICH.

¡Oh quina hermosa nit! Ja tot descansa en quietut y bonansa:
ja sols de l' aura 'l dols rumor s' escolta,
que juga en la floresta embalsamada.
¿No véus del cel en la estrellada volta,
nina mèva estimada,
véus una blanca esfera lluminosa
que, ja en vels de vapor perque la miro
s' amaga pudorosa,
ja ab pietat al sentirme que suspiro
's torna á descubrir, y enmirallantse
en la clara llacuna,
de plata vesteix l' aigua, y derramantse
sobre 'l bosch, vā las fulias d' una á una
besantue carinyosa
ab son purissim raig?... ¿La véus, hermosa?
donchs... tórnate'n al llit, qu' aixó es lalluna!

TARRVILLA.

Hi ha un comandant del exèrcit que deu ser un home ab mes brillo que 'l mateix Cúchares.

Figuréus que un dia sab que á Piedra-buena hi ha la partida de 'n Villar: es qüestió de jugarla: los artillers agafan lo taco y *plaf*, de un sol cop, cauen tots los palos y se 'n van al furat totas las bolas.

A conseqüència d' aquesta feta, los que no quedan morts, cauen ferits, los que no son ferits se rendeixen presoners, y 'ls que no 's rendeixen presoners, corren al poble mes immediat en sollicitud d' indult.

Lo govern concedeix lo grau de tinent coronel al comandant Melguizo, lo país l' hi dona un crit de ¡*huura!*! y LA CAMPANA 'l saluda y 'l felicita!

Molts han comparat la plaga carlista á una hidra: l' hi tallan un cap, y n'hi surt un altre tot seguit.

Pero, en quan al nostre exercit, sense que 'l cap l' hi tallin, rebreca qu' es un contento.

Avants no hi havia mes que un cos: avuy ja 'n té quatre.

Y á veure qui 's cansará primer: los carlins á treure caps ó bé nosaltres á treure cossos.

A N' EN CARLETS.

Sonet.

Deixa, deixa, Carlets, aquesta espasa que de ton cinturon may se 's moguda, deixa esta lluya tan cruel y ruda, deixa la Espanya en pau, cuidat de casa.

¿No véus que á n' aquestjoch may farás basa? ¿no sabs que ta familia decayguda fou llansada de Espanya sent vensuda? Y donchs, no hi pensis més, no sias ase.

Mira que fent aixó de pau no gosas, mira que promovent aquestas lluytas á deixar á n' aqui ta pell t' esposas.

Las nacions, de ta rassa ya estan cuytas: entornat'en al llit, no fassis cosas que 'l pensar en ser rey es somniar truytas.

CANYÉULIS.

L' altre dia van agafar á una taberna del carrer d' Avinyò á un nebó de 'l Mariano de la Coloma.

Lo pobre minyó reclutava carlins.

¿Qué no sabia ell, per ventura, que aquest contrabando de llana està terminantment prohibit?....

L' Ollo ha sigut embalsamat.

D. Carlos es fama que ha dit: Una momia de mes y una momia de menos.

Los generals carlins han celebrat un gran concell.

Sembla que 'l resultat mes palpable de las sèvas deliberacions ha sigut fer separar al Tercer del teatro de la guerra, per si las coses no anéssin conformes.

Ell, per la sèva part no hi ha fet la mes pe-tita objecció.

Y encare 's diu que al autor de la proposició, te ganas de donarli 'l titol de "Conde de la Prudència."

AL TEMPS ANTICH.

ODA.

Adeu siau professors, per sempre adeu siau. Oh! nanos y gegants que allà en la infància mia carregats de ginesta de lluny vos distingia posats mos tendres brassos dessobre un domàs blau.

Adeu tu vell lleó que ab ton aspecte brau carregat de ginesta, alegre un jorn te veia: ha passat ja lo temps en que mirantvos reya y se'm omplia 'l cor, de goig, ventura y pau.

Las modas d' aquell temps recordo jo entre p'ors: arracadas de pam, duyan, joves y vellas, fins los mes rics portaban sabatas ab sibellas, perruca y c' lsas curtas ne duyan los senyors;

Pro, havent viugut després costums innovadors, sí res se véu antich s' ho tréu tothom à fàstichs, y aixis ay! per desgracia se perden los elàstichs, que dels pochs velis qu' en duyan ja la meytat son morts

¿Qué val que m' haja dut una enganyosa sort á veurer tants invents y tanta cosa nova, si ja per los carrers cap frare no s' hi troba que porti al nostre pit un generós recor?

Eu vā á tant dolços temps en alas jo 'm transport, y 'm deleixo al pensar que ja no puch tornari, que fora de passar á solas lo rosari, no 'm queda altre plaher, ni tinch altre cobert.

Plaume encare pensar que hi haja carlins sab: que las montanyas omplen de crists y pendons, y veurer com á tiros, castanyas y trompons venjan á n' al Senyor de los moderns agravis.

Muya, muyra l' ingrati que al sonar en sos llavis de lo carril lo nom, lecarro antich no plora, y al veurer lo vapor no 's consum ni n' anyora lo barco vell de vela que usaren los seus avis.

Quan ab lo modern penso me vé pena y neguit, com quan penso ab lo vell ne tinc goig y alegria, pensant ab antigualles ne paso alegre 'l dia y tot somniant vellesas joyós passo la nit.

Per go si un cop á solas jo parlo ab mon esprit, li parlo d' aquell temps que 's tota ma ventura y 'm poso tant alegre com qualsevol criatura quan per acontentarlo li compran un vestit.

Quan ja D. Carlos sèptim, n' haja per fitriufat, ajusat per los qu' are manejan lo punyal, quan ja dintre d' Espanya no hi quedí un liberal y á tots los que se 'n digan per fi 'ls haguém penyat,

llavors podrá tornarne lo temps idolatrat en que hi havia frares que 'ns duyan á la gloria, y dels seus fets invictes podrá parlar la història als propis.... als estranys y á la posteritat.

IGNACI TRONTOLL.

S' ha enviat una órdre al Capità General de Cuba, manantli que torni á embarcar cap aquí 'ls carlins que havian sigut deportats á aquella colònia.

Que volen que 'ls hi diga? Per mes que un canje pot mitigar la trista sort dels pobres liberals, la tornada dels carlins, la sento.

Y després que al cap de vall, ells realisavan sempre 'ls seus desitjos: no podent matar negres aquí, 'n matavan allá.

Lo bisbe de Versalles he anat á Roma.

Lo bisbe de Versalles se diu Monsenyor Mabille.

Ja 'u veig: lo déu portar á Roma l' arreglo d' algun pàs de can-can legitimista.

Com que ningú vol donarli quartos, lo Tercer ha establert que pugan los seus voluntaris

redimirse del servey, median lo pago de sis mil rals.

Lo Terso fará com aquell taberner que 's va vendre las botas per comprar ví, ó com aquell músich que 's va vendre 'l violí per comprar 'l arquet.

L' exèrcit del Nort ascendeix ja á 70 mil homes.

Molt poden fer y ab molt poch temps.

A la feyna donchs y netejis de carlins l' Espanya!

En Tristany y en Miret s' han presentat ab uns 4 mil homes davant de Berga.

Pero 'ls canons del castell los hi han fet las salvas d'ordenansa, y lo qu' es á Berga, s' han contentat mirantsela.

Y han dit en la sèva guerga plens de condol y de pena:

—No fos cas que aquesta berga nos caigües sobre l' esquena!

Lo temporal diu que ha fet malbé la major part dels atrinxeraments carlistas.

Tot lo dels carlins s' ha de tornar aigua: ja 'u tenen seguir.

No contents de fer servir ab las armas á la mà á tots los homes, los carlins fins embanjan las donas per la construcció de trinxeras.

De segur que també deuen embargarlas per alguna altra cosa.

CANTARELLAS.

Quins passos que fas tant monos!
Carmeta, que 'n tens de sal!
Que 'n caminas de depressa!
Que 'n déus gastar de calsat!

Es tant ros ton cabell, Pepa,
y á mi tant me va agradant,
que un dia, dormint te 'l tallo
per vèndreme 'l per safrá.

S. DEL O.

No cal que tingas tan gasto
per blanquejarte María
que ab molt poch tens un pintor
del Plà de la Boqueria.

K.

Si tu fosses un ventall
y fos jo brasa de foch,
voldria que tú 'm ventessis
per encéndrernos los dos.

M.

Ab tú y quaranta mil duros
francament... fora felís:
si sabs qui me 'ls dongui, nina,
hasta sense tú m' hi avinch.

Quan lo sol del mon s' aparta,
quan s' ompla d' ombrá l' espay,
quan al cel surten estrellas...
jo me 'n vaig, nina, á sopar.

I. T.

EPICRIMAS

—Perque al cridar al Andréu
l' hi diuhem sempre mussol.
—Perque es l' apellido seu.
—Bè icom se diu?
—Mus y Sol.

A. y P.

A cert senyor molt deixat
digué un jorn donya Dolores
—Qu' es músich? y ell contestá

—Que no sab que no senyora?...
Mes ella sens inmutarse
l' hi respongué: —Senyor Cosme
¿com es donchs que sens ser músich
sempre porta tantas solfas?

F. Ll. y B.

Asa vaig dir á n' en Casa
y ell respongué —No pot sè!
—Com que no? Tréute la C
y veurás com quedas asa.

A. y P.

Dias atrás hi hagué una esplendent reunió á casa de uns meus amichs. Se ballaba se tocaba y se cantaba.

Un jove s' aproximá á una noya y comensá á parlarli de amors y tot parlant l' hi pregunta:

—Es vostre flarmónica? La senyoreta no comprenia molt bé 'l significat y li contestá: No senyor: de la Bisbal.

—¿Que n' has fet Anton de tantas joyas com tenías?

—¿Que vols que n' haja fet? Me las he empenyadas.

—¿Empenyadas? Y á n' aquest punt te trobas, tú que a mes de propietari, tens una carrera y....

—Oh no me lasjhi empenyadas per necessitat de cap diner, sino per las papeletas.

—Are ho entench menos.

—Si: ja 'u veurás: jo tinch demandat un destino á n' en Balaguer, y com que tothom me diu que per obtenirlo 's necessitan molts empnyos....

Empolaynat com un dandy un home ja de certa edat testejava ab una noya, que á casa seva tenia un mico.

Un dia que després de parlarli de les prendas morals dels homes, anava á parlarli de las prendas físicas, lo mico salta del balcó, puja á la cadira del enamorat, l' hi pega manotada al cap y se n' hi díu la perruca. Lo pobre era calvo com un meló.

La noya vá quedar tota roja, y ell mes con-fós que ella, exclamá: —Jo 'm pensava que una mona com vosté me l' hauria treta: are ha sigut un mico qui ho ha fet, y un mico jo no 'l puch suportar.
Y se 'n ana per no tornarhi may mes.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes d' insertarse 'ls ciutadans Tres de secas, B. M. O., Un obrer, Pere Sistellé y Alt y Prim.

N' ha remés una qu' es arreglable 'l ciutadá Ratip: are en quan als demés que 'n han enviades y que no 's mencionan, no poden anar per mal versificadas, mal combinadas, fàcils d' endavinar, vellas ó per altres defectes.

Ciutadá M. C. y T. No podem insertar lo que 'ns envia.—J. B. y S. Idem idem.—Lluinastichs. Lo mateix l' hi dihem.—Jenani. Lo que 'ns remet no s'ha.—Papanatas. Tampoch filia lo que 'ns remet vosté.—Poi. Tampoch lo seu.—Un transferidor. Lo mateix que la seva cantarella.—Un barret vell. Lo que 'ns envia no s'ha.—Jordi Non y Nin. Tampoch vù lo que 'ns envia vosté.—Felip Ganyota.—Tampoch lo seu.—Contreras. Idem idem.—Lleó Liberal. Aprofitaré una de las sévases cerrandas.—Un cusi de l' Angelona.—Y alguna de las sévases també.—Faó. Encare que molt bén versificat, lo seu epígrama no es tot lo expontaneo que deuria.—B. M. O. Aprofaré amb molt gust las sévases cantarella: lo demés no posser.—Alt y Prim. Molta cosa de lo que 'ns remet serà insertat.—Philopio. L' hi supliquem que prenga una mica de paciencia: l' epígrama que avuy 'ns envia es bastant fluyx.—Sasac. Lo té de la primera part de la poesia es poch irònic.—M. S. Sastre. Lo seu quanto està bé: no mes té 'l defecte de ser vell.—Un mosquit. La seva carta anterior va rebre 's tart: això no obsta perque d' ella n' aprofita alguna cosa.—Gestus. La poesia cert hi anirà: lo dit, dit: en quan á la carta, com que respecte al pseudònim á qui la dedica sabém á que atenirnos, perdoni que estiguem encare ab lo mateix.—Tres de secas. Alguns cantarillas y la poesia un xic arreglada podrà molt bén anar.—Perico. Trobem lo seu articul algú tant incongruent, y descuidat d' istil: ab això no pensi pas que s' inserti.

SOLUCIÓN

á la xarada y á l' endavinalla del últim número

Que n' es PAR-TE-RA
la Margarida
deya 'l DIARI
no sé quin dia,
y que 'l seu home
reb grans pallissas:
gustos y penas
van sempre á MITJAS.

D. DE R.

Han endavinat totas tres solucions los ciudans Philopio, Noy de la María, Diumenge de Rams, Un mosquit, Dos estudiants, Jenani, Ralip, Nyela, Apotecari, Papanatas, Poll, Alt y Prim, Dos embusteros de marca, Un rata y dos rapats, Pere Sistellé y Un Obrer.

Ha endavinat las 1.ª 2.ª lo ciutadá Gestus; las 2.ª y 3.ª lo ciutadá Tiroy de Carpa y la 2.ª únicament los ciudatars Jordi Non y Nin, Un barret vell y Un transferidor.

XARADA

I.

Volent apendre 'l meu tot
m' hi tornat molt dos primera:
y per mes que 'm dos tercera,
seré sempre un sabatot.

La mèva dos quarta ahi
va venir feta un tres prima:
ja sabé; com que m' estima
pateix quan me véu així.

Y si la dos dos me véu
estudiant lo tot de nit,
m' apaga 'l llum tot seguit
y aquests mals de cap me tréu.

NINGÚ.

II.

Hi ha xarada que hu-tres segona
per lo hu-tres-duas-segona qu' es:
molt quarta quarta fou la d' en Gestus;
mes d' encertarla no 'm costó tres.

La mèva pobra que hu es senzilla,
no hu-tres-dos-quatre gaire ó bè gens:
Cap tot los Tersos volent portarnos,
veurém qui guanya, naltres ó be ells.

CANEULIS.

ENDAVINALLA.

Car lector, disminuhí y creixe
n' es ma trista y llarga vida:
ningú soch, tampoch tinch ser
y existeix nit y dia.
Tots los objectes á viure
me condueixen tot lo dia:
may, pues, ne podré morir,
mentres tinga companyia.

J. G. y T.

(Las solucions en lo proxim número.)

EL CAÑON KRUPP.

PERIÓDICO METRALLA DE LA GUERRA CIVIL.

Cada número constarà de ocho páginas, iguales á las del presente; cuatro de ellas destinadas á ilustracion y cuatro á texto.

El número suelto se expende al ínfimo precio de 1111 CUARTOS!!!!

Precio de suscricion.—6 reales cada doce números, servidos á domicilio!

Se suscribe en todas las librerías y en la Rambla del Centro, 20, librería española, Barcelona.

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR.—ATAULFO, 14.

J. Lopez editor.—Rambla del mitj 20.